

kom frem. Jeg udtalte mig ved anden Behandling ganske aabent og ærligt, at jeg betragtede den Afstemning, der dengang forelaa, som et alvorligt Ord til det ærede Ministerium om, at Folkethinget betragtede det Tidspunkt som kommet, da man, paa Grund af hvad der havde viist sig hos os, og paa Grund af det Fremskridt, vore private Underviisningsanstalter havde gjort, kunde nedlægge ikke alle Statsseminarierne paa eengang — thi derom har der ikke været Tale — men eet af dem, for derefter at see, hvorledes Forholdet vilde stille sig. Dette udtalte jeg som sagt ganske aabent og ærligt, og den Mening vedkjender jeg mig endnu. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds holdt igaar et temmelig langt Foredrag og gik i sin Bedømmelse meget nøie ind paa Enkelthederne ved en vis privat Underviisningsanstalt her i Nærheden af Kjøbenhavn. Jeg kan ikke indrømme, at det Spørgsmaal, her foreligger, er af den Natur, at noget Saadant var ganske berettiget, da her ikke foreligger noget Forslag om, at Thinget skulde bevilge en Understøttelse til Blaagaards Seminarium, men paa den anden Side nægter jeg ikke, at det Moment har foreligget, at man har henviist til, at en saadan Anstalt ganske ved egen Kraft og i forbausende kort Tid har kunnet reise sig og skaffe sig temmelig almindelig Tillid. Jeg skal ikke gaae ind paa alle de Enkeltheder, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Steen) igaar ansøgte, saameget mindre, som jeg slet ikke er inde i disse Forhold, men jeg skal dog bemærke, at han brugte afskillige Uttringer for at betegne denne Underviisningsanstalt, som gjorde det Indtryk paa mig, at det ærede Medlem derved langt mere betegnede sig selv og det Standpunkt, han indtog, end denne Underviisningsanstalt. En af hans Anker imod den var, at den var baseret paa en eensidig religiøs Retning, hvilket han meente var meget misligt. Han sagde, at denne religiøse Retning var ham imod, men han søiede strax efter til, at dette var ikke alene Tilfældet med denne, men ogsaa med de

fleste andre religiøse Retninger (Steen: Det har jeg ikke sagt!). So, saaledes sagde det ærede Medlem (Steen: Nei!). Jeg troer, det er mig, der nu har Ordet; saaledes sagde det ærede Medlem igaar. Jeg skal nu gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at enhver religiøs Retning, hvori der er Liv og varm Overbeviisning, er ensidig. Det er den ligegyldigste Ting af Verden, om en religiøs Retning er det ærede Medlem imod, naar den kun er i Overensstemmelse med Folkekirkens religiøse Retning, med den Tro, som Folkekirken vedkjender sig, og hvorefter den bærer sit Navn. Det er Hovedsagen, og at dette er Tilfældet, slutter jeg deraf, at Staten har ansat flere Mænd, netop af denne religiøse Retning, som her er kommen paa Digtale, hvoriblandt en Biskop og en Professor ved Kjøbenhavns Universitet. Naar man reiser en saadan Anke imod det private Seminarium, synes det mig dog imidlertid, de offentlige Seminarier skulde undgaae denne Plet, men nu forholder det sig saa, at det Seminarium, det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgfreds (J. Christensen) igaar fremdrog, netop har en Forstander, der hører til den omhandlede eensidige religiøse Retning. Det er ret betegnende, at man ved et offentlig Seminarium kan lade saadant passere; der er Ingen, som har Nogetsomhelst derimod, men naar det træffer ved et privat Seminarium, bliver det fremdraget som en Anke. Det er et Beviis paa, hvor eensidig partift man betragter disse to forskjellige Ting. Det ærede Medlem fremførte dernæst ogsaa som en Anke imod Blaagaardsseminariet, at Underviisningen derude var ultra Dansk, altsaa allfor Dansk (Steen: Det sagde jeg ikke!). Det ærede Medlem sagde ultra Dansk, og det troer jeg er det samme som allfor Dansk. Det ærede Medlem meente, at de exacte Videnskaber — jeg troer han kaldte dem saaledes — lede derved, men det ærede Medlem havde iforveien godhedsfuldt sagt, at den exacte Videnskab, som ligger under ham, intet havde lidt, men at den netop var